

ת"פ 2520/20 - זאקי הואשלה נגד מדינת ישראל - לשכת תביעות נגד

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 2520 מ.ו. לשכת תביעות מרחב נגב - באר שבע נ' הואשלה
בפני כב' השופט איתן ברסלר-גונן, סגן נשיאה
זאקי הואשלה
מבקש (נאשם) ע"י ב"כ עו"ד נואף ابو קוידר

נגד מדינת ישראל - לשכת תביעות נגד ע"י ב"כ עו"ד הדס הוס
משיבה (נאשימה)
טודروس

ההחלטה

1. בפני בקשה להנפקת אישור בדבר הפקדת רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים, שתימנה (כך מבקש) למן יומן 1.4.2003 ולחילופין ממועד שחררו של המבקש מבית הסוהר ביום 31.7.2005.

2. בראקע הבקשה גזר דין שהוטל על המבקש בתיק זה, ביום 1.4.2003 (לאחר שהורשע במספר עבירות וביניהן גם בעבירה של נהיגה ללא רישיון). בין רכיביו גזר הדין גם רכיב של פסילה, וזאת בהאי לשנאה:

**"הנני פושלת את הנאשם מלקביל או מהחזק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים
וזאת במצבבר לכל עונש פסילה אחר התלויה ועומד כנגד הנאשם."**

אצין כי המבקש נאסר באותו הליך ושוחרר ממאסרו ביום 31.7.2005.

3. במסגרת הבקשה טען הסגנור והציג מסמכים שלפייהם לא היה לנאשם רישיון נהיגה מעולם ועל כן נכון שהפסילה תימנה מיום גזר הדין או לחילופין ממועד שחררו ממאסר.

מנגד, המשיבה התנגדה וטענה כי חישוב הפסילה צריך להיות מחושב על ידי משרד הרישוי, שהוא הגורם האחוף את פסקי הדין. בכל מקרה, נטען על ידי התביעה כי מהמסמכים שהגיש המבקש בתמייה לביקשתו עולה כי הנאשם הפקיד רישיונו ביום 16.9.2014 בגין פסילה אחרת, בתיק מוקדם יותר לתיק דן, ועל כן, בהתאם להוראת בית המשפט - יש לקבוע כי הפסילות יחושבו במצבבר.

4. במצב דברים רגיל, אכן ראוי כי הבקשה תתברר במשרד הרישוי וככל שאין המבקש שבע רצון, יעתור כלפי אותה החלטה בהליך אחר. כלל הוא בהקשר זה שמשגורר בית המשפט את דיןו של הנאשם, והוא סימן מלאכותי והגורם שאמון על יישום הפסילה וחישוביה הוא משרד הרישוי [ראו לעניין זה בש"פ 9075/12 ג'אבר נ' מדינת ישראל (14.4.2014)]. הטעם לכך הוא שرك משרד הרישוי רואה את התמונה המלאה, מצרף פסילה לפסילה או תקופה לתקופה ויודיע לחשב את כל החישובים, לרבות אלו הקשורים במועד בו הפקיד הנאשם את רישיון הנהיגה לצורכי תחילת מניניה של התקופה.

עם זאת, במקרה שלפנינו, ונוכח המורכבות (כפי שיפורט להלן), סבורני כי בית משפט זה יכול, רשאי וראוי שיתן החלטה בבקשתו.

5. במקרה שלפנינו, הנתונים הם הבאים:

עמוד 1

ביום 15.5.2000 נדון הנאשם לפסילה קודמת בתיק תעבורה (ב"ש) 2958/00, שקדם להליך דין [להלן: "תיק התעבורה"]. בתיק זה הוגש המבוקש בעבירה של נהיגה ללא רישיון ונידון לעונש של קנס בסך 1,500 ₪ וכן פסילה מלאה או להחזיק רישיון נהיגה במשך 24 חודשים לפחות **שלא בפנוי**.

ביום 3.4.2003 נדון המבוקש בתיק דין ונגזר דין למאסר ופסילה, כאמור לעיל.

ביום 9.9.2014 הגיע המבוקש בקשה **במסגרת תיק התעבורה** וכן תצהיר, וביקש לחשב לו את הפסילה ממועד הגשת התצהיר. בקשת זו התקבלה (החלטת כב' ס.ג. השופט ד. לנדרמן מיום 16.9.2014) ולמעשה בהתאם להחלטה בתיק התעבורה, הפסילה נקבעה החל מיום 16.9.2014 ועל כן רק אז החלה להימנות תקופת הפסילה הקודמת (לשם קביעת סיום).

6. סעיף 42 בפקודת התעבורה [נוסח חדש], מורה כי -

42. (א) פסילה שהטיל בית משפט משלם או מהחזקיך רישיון נהיגה לפי פקודת זו תחול ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.

(ב) הוטלה פסילה על מי שנדון לפסילה בבית משפט קודם אשר תקופתה טרם נסתיימה, תהיה הפסילה שהוטלה כאמור מצטברת לקודמתה ותקופתה תחול בהתאם להחלטת הפסילה הקודמת.

(ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין -

(1) התקופה שחלפה עד מסירת הרשות לרשות שנקבעה לכך בתחום ובדרכ שנקבעה;

(2) תקופה שבה נשא בעל הרשות עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסק כאמור.

באשר למי שלא החזיק רישיון מעולם - הכלל הוא שהפסילה תימנה ממועד גזר הדין ואם הוא נשפט למאסר - ממועד שחרורו [ראו רע"פ 7431/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2010.11.21), להלן: "הלכת פלוני"]. עם זאת, עלול להיווצר קושי היה מקום שבו קיימות מספר פסילות ויש לצבור אתן לרעתה, בלי קשר למועד גזר הדין. 7. כאמור, במצב הדברים הרגילים, הפסילה הנוכחית צריכה לחול אך ורק לאחר סיום של הפסילה הקודמת, דהיינו החל מיום 15.9.2016.

אלא שזאת שאלה מדויק, בהתאם להלכת פלוני הנ"ל, לא תחשוב תקופת הפסילה הקודמת של התיק משנת 2000 ממועד גזר הדין בתיק התעבורה, שהרי ידוע היום בדיעד שמעולם לא היה לנאים רישיון נהיגה, וזאת בהתאם להלכת פלוני הנ"ל.

שאלה זו אינה בעלמא. בוודאי כאשר קיימות הימים שתי החלטות שיפוטיות - זו שבגזר הדין וזה של כב' סגן הנשיאה, השופט ד. לנדרמן בתיק התעבורה.

לטעמי, הptron נועץ בכור שайн וודאות שהפסילה בתיק התעבורה הייתה ידועה לנאים במועד גזר הדין בתיק דין. שהרי אם הייתה ידועה - בוודאי היה עומדת דין על עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

החליטו של כב' ס.ג. ד. לנדרמן בוודאי הייתה נחוצה בתיק התעבורה, לשם קציבת הפסילה שם (למעשה קביעת סיוםה). ואולם, ביחס לתיק דין, מקום שבו לא הוכח שהפסילה הייתה ידועה במועד גזר דין שלנו [לא הוכחה המצאת גזר דין למבוקש], שאז לטעמי בכלל הדבר במסגרת סעיף 42(ג)(1) בפקודת התעבורה ותקופה זו [שהיתה אז], לא נכללת עוד.

במלים אחרות - אילו היו בבחן של "סימנה של תקופת קודמת", עד שלא הסתיימה תקופת הפסילה בגין ההליך בת.פ. 2958/00 שקדמה למועד גזר הדין בתיק שלנו - לא תחל מניניה של הפסילה שבגזר הדין הנוכחי. ואולם, במצבים אלו בשאלת "תחילתת של התקופה הקודמת" ובענין זה נמצא גזר דין בתיק זה לפחות לכארה **קודם** לה. בהיעדר אישור על המיצאת גזר דין בתיק התעבורה לבקשתו [ולו על פי חזקת המיצאה] אין לראות את הפסילה בתיק התעבורה כazzo שהיא תלואה ועומדת במועד גזר דין דן.

8. בשולי הדברים אצין, כי לא מן הנמנע שאף חלה התישנות על עונש זה, נכון סעיף 10 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, אולם אין לי צורך לדון בעניין וגם אין די נתונים לכך.

9. משכך, אני מקבל את הבקשה ומורה כי נכון שמדובר לא היה לבקשת רישיון נהיגה, תחשב תקופת הפסילה כחלתה החל ממועד השחרור ממשאר, דהיינו מיום 31.7.2005, ומשכך היא כבר רצתה.

המציאות מודיע בדחיפות לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י' אדר תשע"ז, 08 ממרץ 2017, בהעדר הצדדים.